

narierne. Den ærebe Minister har nu meddeelt os endeel Oplysninger, men jeg finder, at de føre til et andet Resultat end det, hvortil han kom. Han har meddeelt os, at der fra 64 Skoledirectioner er kommet Indberetning om, at der i deres Districter i Alt er ansat 578, men deraf vare 5 Theologer og 44 uexaminerede Personer. Naar disse 49 trækkes fra 578, bliver der 529 tilbage, og dette Tal, divideret med 5, giver i Gjennemsnit 106, hvorimod den ærebe Minister sagde, at det blev 116. Den ærebe Minister sagde, at der mangler Underretning fra 10 Skoledirectioner, og han antog, at der derunder vilde være ansat mellem 20 og 30, hvilke han da lagde til det Tal, han havde faaet; men naar jeg lægger dem til det, jeg har faaet, nemlig 106, er det i Alt kun 130, som der vil være Brug for. Naar det imidlertid af de andre Oplysninger, som ere blevne os meddeelte, fremgaaer, at der i de sidste 5 Aar gjennemsnitlig er blevet demitteret 157 om Aaret, og man deraf trækker de 130, bliver der 27 tilovers hvert Aar, som ikke have faaet Ansættelse, men det er ligesaa Mange, ja Flere, end der noget Aar er demitteret fra noget Seminarium; fra Jonstrup Seminarium er der i Gjennemsnit kun demitteret 20 om Aaret. Jeg troer derfor, at det er meget berettiget, naar man har reist dette Spørgsmaal i Udvalget, idet man deraf kan see, hvorvidt det er nødvendigt at opretholde saa mange Statsseminarier eller ikke.

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet:

Det var naturligviis ikke min Mening, at bygge noget som helst Resultat paa de Tal, jeg meddeelte. Jeg ertjender, at Gjennemsnittet af de Seminarister, der i de 5 Aar ere ansatte, bliver 106 og ikke 116, men dertil maa igjen bemærkes, at de 44 uexaminerede Personer, der ere ansatte i Embeder, ikke kunne trækkes fra, da disse Embeder vare bestemte for Seminarister, uden at der til dem havde meldt sig nogen ved Vacancen. Disse 44 maae altsaa ikke trækkes fra de 578, naar man skal gjøre Regnestykket, og de Meddelelser, jeg har gjort, ville saaledes alligevel føre til et Antal af 116. Hvad Tallet bliver for de 10 Directioner, hvorfra endnu ikke hav-

beretninger, kan jeg naturligviis ikke sige med Bestemthed. Jeg gjentager, at det ikke var min Mening at bygge Nogetsomhelst paa disse Tal, men jeg vilde kun meddele Thinget de Oplysninger, som det skulde have faaet gennem Udvalget, hvis det havde været Ministeriet muligt at skaffe dem tidligere. — Jeg maa endnu engang komme tilbage til Sorø Kirke. Jeg troer, at man, naar man seer Kirken, vil — hvis jeg ikke huffer meget feil — have let ved at faae en klar Erkjendelse af, at disse Bjælker ikke kunne have hørt med til den oprindelige Bygning; dette falder vistnok strax i Øinene, men jeg troer snarere, at de kunne have deres Oprindelse fra den Tid, da Sorø Academi, som ogsaa det ærebe Medlem bekendt, brændte. Dengang stod Kirken i Forbindelse med Academiet, og det er meget muligt, ja endog sandsynligt, at Murene der ved ere blevne saa svækkede, at man har maattet sætte disse Ankere ind. I ethvert Tilfælde forekommer det mig imidlertid, at den høitærede Taler maa komme til det Resultat at stemme for Forslaget, da han er tilbøielig til at stemme for det, naar man kun ganske ligefrem vil sige, at det gaaer ud paa at forskjønne Kirken. Jeg forstod meget vel, at den ærebe Taler ikke sigtede til mig, da han talte om Mangel paa Aabenhed; han meente vistnok kun, at det vilde være nødvendigt at give en saadan Erindring til de Vedkommende — jeg veed ikke ret hvem, rimeligviis svævede det særlige Syn den ærebe Taler for Die — men det forekommer mig, at denne Erindring vil komme til at gaae ud over Sorø Academie, og saaledes ikke ramme den Rette. Forsaavidt derfor den ærebe Taler skulde have været tilbøielig til at stemme for Forslaget, naar man kun aaben havde sagt, at Hensigten dermed var at forskjønne Kirken, vil jeg ønske og haaber, at han, naar vi komme til Afstemning, ogsaa i Gjærningen vil vise, at dette er hans Mening, ved at stemme derfor.

Tscherning: Jeg troer ganske sikkert, at jeg i den Henseende ikke har givet noget positivt Løfte (Stemmer: Jo.). Nei, jeg beder om Forladelse, jeg har givet en Udsigt til, at jeg vil tage Sagen under nøiere Overveielse, og jeg har i saa Henseende indstævnet den for min